

“PikkuKakkonen”

Kakkosten sukuyhdistyksen kolmaskymmenesensimmäinen lehti

Hyvät sukulaiset

Takana on luminen ja hyinen talvi. Tuli mieleen vanhan ajan kunnan talvet. Toukokuussa yllätti ensin takatalvi ja sitten tavanomaista lämpimämmät säät. No tähän tietysti johtuu asiantuntijoiden mukaan ilmaston muutoksista. Tottahan se on, välillä on kylmää ja välillä lämmintä, on kuivaa ja sitten taas satelee. Kovasti vastustetaan metsien hakkuita. Hiilinielut uhkaavasti pienenevät jne. Olen ajellut autolla muutaman kerran Suomen päästä päähän ja nähnyt ympärillä etupäässä vain metsää, metsää ja metsää. Ihmeteltyt kuinka paljon sitä metsää pitäisi olla, että kaikki olisivat tyytyväisiä. Luonnon ennallistamisesta on viime aikoina väännetty kättä, enkä ihmettele sitä ollenkaan. Jossain vaiheessa ennallistamisesta esitettiin laskelmissa Suomelle tulevan melkoisia kustannuksia verrattuna esim. Saksaan.

Kyllä tammikuussa hiukkasen harmitti sähkön kova hinta. Kahden euron kilowattituntihinta on täysin kohtuuton. Energiasta vastaava ministeri Kai Mykkänen tosin antoi hyvän vin-

kin ”säästääkö sähköä”. Sähkölämmitteisessä asunnossa sähkön säästäminen 30 asteen pakkasella, on jotensakin vaikeaa. Tässä tällä kertaa minun katsaukseni ympäristö- ja ilmastotoasioihin.

Viime numerossa pyysin kannanottoja Aino Kakkosen ehdottamasta pienestä retkestä ja tulevan kesän kokouspaikasta Möhkössä. Kannanottoja ei tullut, joten retki jää toteutumatta. Joka tapauksessa kiitoksia Ainolle hyvästä yrityksestä, aina kannattaa yrittää, kuten sanonta kuuluu. Uudellamaalla asuvilta jäseniltä on silloin tällöin tullut viestiä, että miksi ei kokousta pidetä sielläpäin. Nyt siihen pyyntöön vastataan. Tämän vuoden varsinainen kokous pidetään elokuussa Helsingissä Karjalatalolla, joten sinne joukolla mukaan.

Hyvää ja antoisaa kesää kaikille!

Eero Kakkonen

Tiedoksi

SUKUKIRJA ISOKAKKONEN I

Sukukirjoja on jäljellä 2 kappaletta. Kirjan hinta on 100 euroa/kpl plus postituskulut.

ISÄNNÄN VIIRI

Isännän viiriä on jäljellä 1 kappale, Viirin hinta on 75 euroa plus postituskulut.

Tilauksia vastaanottavat:

Leena Kakkonen, puh. 050 372 8622, sähköposti: leenam.kakkonen@elisanet.fi

Eero Kakkonen, puh 0400 679 328, sähköposti: eero.kakkonen@elisanet.fi

Muutokset ja lisäykset sukutietoihin

Muutokset ja lisätiedot voi lähettää osoitteeseen:

Jouni Kakkonen

Läntinen Pitkätatu 20 C 40, 20100 Turku

jouni.ju.kakkonen@luukku.com

Muutokset jäsenrekisteriin

Muistathan ilmoittaa mahdolliset osoite yms. muutokset Leena Kakkoselle

VARSINAINEN KOKOUS

Kakkosten sukuyhdistys ry:n varsinainenkokous ja sukutapaaminen pidetään **lauantaina 24.8.2024 klo 14.00 alkaen Helsingissä Karjalatalossa, Takkahuoneessa 4.krs, Käpyläänkuja 1.**

Ohjelmassa:

- ilmoittautuminen
- varsinainenkokous, sääntömääräiset asiat vuodelta 2023
- vapaata seurustelua
- kahvitarjoilu

Ilmoittautuminen 7.8.2024 mennessä

Leena Kakkonen leenam.kakkonen@elisanet.fi puh. 050 3728622

Eero Kakkonen eero.kakkonen@elisanet.fi puh. 0400 679328.

Ilmoitathan mahdollisista ruoka-aine allergioista ilmoittautumisen yhteydessä.

MUISTOKIRJOITUS

Pentti Kakkonen (1947 - 2024)

Rovasti

Rovasti Pentti Kakkonen sai kutsun Taivaan kotiin 8.4.2024 kotonaan Tuuloksessa. Vain runsaassa kolmessa kuukaudessa nopeasti edennyt vakava sairaus vei Pentin sille rajalle, joka erottaa tämän maailman iankaikkisuudesta. Hän oli 76-vuotias, syntynyt Kontiolahdella 18. syyskuuta, 1947.

Pentti syntyi evakkoperheen kuopukseksi. Oppikoulun hän kävi Joensuun lyseossa. Aloitimme Pentin kanssa yhdessä teologian opinnot Helsingissä vuonna 1967. Pentti valmistui vuonna 1972 ja palveli seurakuntatyössä Sotkamossa ja Viereellä, minkä jälkeen hän toimi Sukevalla vankilapappina seitsemän vuotta asuen perheineen Iisalmissa. Muutettuaan Hyvinkäälle hän toimi vähän aikaa erityisopettajan tehtävissä. Ennen eläköitymistään - tapaturman vuoksi jo 57-vuotiaana - hän ehti toimia Hyvinkään seurakunnassa yli 20 vuotta, ensin seurakuntapappina ja sitten kappalaisena.

Penttiä ihmisenä ja pappina kuvaavat hyvin seurakuntaneuvoston puheenjohtajan sanat kappalaiseksi valinnan jälkeen: ” Pentti, kuva siitä, millainen olet, muodostuu työsi kautta. Kun ihminen tarvitsee pappia, hän odottaa papin myötäelävän kanssaan on kysymyksessä sitten ilo, suru, epätoivo tai masennus. Joillekin on annettu tällainen kyky - armolahja. Sinä Pentti olet saanut tämän lahjan. Ahdingossa olevat ihmiset turvautuvat sinuun. Olet saanut heidän luottamuksensa. Osaat olla ihminen pappiudesta huolimatta. Olet ihminen ihmiselle. Olet rakastettu, ihmisläheinen sielunhoitaja, sananjulistaja, pappi.” Vuonna 1993 hyvinkääläiset valitsivat Pentti Kakkosen Vuoden hyvinkääläiseksi. Se oli osoitus siitä, että hyvin-

kääläiset olivat ottaneet Pentin omaksi papikseen. Pentille tärkeitä työaloja olivat mm. Työttömien torstain ja Palvelevan puhelimen vetäminen. Hän oli myös rohkea ja tarmokas uudistaja ja organisoija. Myös perhekohtaisiin toimituksiin hän painutui huolella.

Pentti toimi myös Mikko Kalosen säätiön asiamiehenä. Avustusta on annettu moniin kohteisiin. On jaettu stipendejä ja palkintoja lähinnä Tuuloksessa, mutta myös tuettu kaukaisia lähimmäisiämme mm. Kirkon Ulkomaanavun kautta sekä lähetystyötä Suomen Lähetysseuran kautta. Säätiö tekee tärkeää työtä.

Pentti toimi aktiivisesti Kakkosten sukuyhdistyksessä erityisesti Iso Kakkonen I -kirjan kokoamisessa.

Pentille oli mieluista matkustelu lukuisiin maihin, hän halusi avartaa maailmankuvaansa. Jo opiskeluaikana hän oli kesät töissä ulkomailla. Viime vuosina hän toimi utterasti Tuuloksen kodin ja yhteisön piirissä. Pentillä säilyi luja luottamus Jeesukseen loppuun asti: ”Ristissä on pelastus, ristissä on elämä. Kerran näemme Vapahtajamme kasvoista kasvoihin”.

*Pekka Luukkala
Satu Kakkonen
Kari Kakkonen
Mirkka Kakkonen*

*Kirjoittajat ovat Pentti Kakkosen pastoriystävä,
vaimo, poika ja tytär*

Valteri Kakkoselle Mestiksen mestaruus

Valteri Kakkonen oli voittamassa MESTIKSEN mestaruutta Iisalmen Peli-Karhujen IPK jääkiekkoukkueessa 2024. Mestis, eli Jääkiekkoliiton mestaruussarja on Suomen toiseksi korkein jääkiekkosarja. Se on perustettu v. 2000 korvaamaan I-divisioonia.

Valteri kertoi arvostavansa todella paljon voitettua mestaruutta. Mestaruus on aina mestaruus ja loppujen lopuksi pieni osa pelaajista pääsee sen kokemaan.

IPK:n mestaruus on osoitus kuinka pienelläkin paikkakunnalla voidaan saavuttaa menestystä kun asiat tehdään kunnolla ja oikein.

Valteri oli tammikuun ajan lainassa Helsingissä HIFK:n SM-liigajoukkueessa. Puolustajana pelaava Valteri teki HIFK:lle heti avausottelussaan maalin, joten vierailu alkoi oikein lupaavasti. Kokemuksena vierailu oli ollut erinomainen. Siellä näki miten ”suuremmissa ympyröissä” toimitaan ja kyllähän Helsinki tuntui toisenlaiselta kuin Iisalmi.

Tätä kirjoitettaessa tulevan kauden kuviot eivät olleet vielä täysin selvillä, kyselyitä useimmista seuroista oli kyllä tullut. Toivotaan että Valterille löytyy hyvä seura ja sen mukana menestystä jatkossakin.

Eero Kakkonen

Onnea

Tapio Norha 60v.
Heinola

Eija-Inkeri Järvinen 70v.
Tampere

Eero Kakkonen 75v.
Jyväskylä

Eeva Kakkonen 80v.
Ii

Serkukset Helmi Ronkainen ja Elina Jormanainen 80v.

*Katri Tuominen 85v.
Helsinki*

*Erkki Kakkonen 80v.
Porvoo*

Elämän kertomus

Puheenjohtaja lähetti keväällä viestin, jossa esitti, että kirjoittaisiin jotain maailman menosta kahdeksankymppisen näkövinkkelistä. Suosutin. Tuloksena hyvin subjektiivisia lauseita, joissa toistuu tiuhaan se kaikkein mukavin sana – minä.

Varmasti käy myös selväksi, että jälkiviisaus on sitä imelintä viisautta.

Onhan se vallan kauheaa, kuinka 70–80 vuotta sitten surutta kaadettiin metsää teollisuuslaitosten ammottavaan kitaan. Vaan minkäs teet, piti maksaa sotakorvaukset. Sotakorvaukset pakottivat elinkeinoelämän hurjiin ponnistuksiin, mitkä johtivat ”hyvinvointiyhteiskunnan” kehittymiseen kunhan sotakorvaukset saatiin maksettua. Viimeisen sotakorvausjunan lähdöstä oli oikein radiolähetys, jota koulun keskusradion kautta kuuntelimme hiljaisuuden vallitessa.

Miten tultiinkaan toimeen, kun ei ollut kännykkää tai televiisiota, radiotakaan ei joka tuvassa. Noh, kirjoitettiin kirjeitä ja kortteja ja luettiin lehtiä. Televisio se oli ihmekone, veti ihmisiä puoleensa niin, että iltakävelylläkin piti pysähtyä kaupan ikkunan taakse liikkuvaa kuvaa katsomaan. Itänaapurin lehden toimittajakin huomasi sen ja pian luimme kuinka köyhä maamme oli,

kun ihmiset iltaisin kokoontuivat kaduille telkkua katsomaan. ”Kyllä meillä kaikilla on kotona oma televisio, ei tarvitse kaduilla värjötellä”.

Synnyin Sortavalassa alkukesästä 1944 ja syntymiseeni tarvittiin maailmansota. Isäni juuret olivat Värtsilässä ja äitini Kurkijoella. Ilman sotaa he tuskin olisivat koskaan tavanneet. Isäni haavoittui kahdesti, minkä jälkeen sotaväki päätti lähettää hänet Sortavalan sotasairaalaan talousupseeriksi. Äitini oli siellä hoitajana. Sairaala siirtyi Sortavalasta Lahdenpohjan Huuhankäkeen. Sieltä Isäni lähetti vaimonsa ja minut Värtsilään auttamaan vanhempiansa muutossa Tynkä-Suomen puolelle, Patsolaan. Äitini ja minä jatkoimme sieltä Jyväskylän lähelle Petäjavedelle, jonne isänikin tuli jatkaakseen Helsinkiin saattamaan opiskelunsa päätökseen. Sinne mekin muutimme v. 1946. Asuntolautakunta sijoitti meidät alivuokralaisiksi Kulosaareen. Yhdessä naapuritalossa asui entinen presidentti, K.J. Ståhlberg, jonka laihan, kumaran, hahmon muistan vieläkin. Toinen naapuri oli vanha kalastaja, jolta saimme ostaa vastapydyttyjä, eläviä kaloja. Ruokahan oli tuohon aikaan sanamukaisesti kortilla, muistan kerran käyneeni äidin kanssa Hakaniemen hallissa lihakaupassa, jossa kauppialla oli ”runsaasti” erilaisia lihoja. Olin moisen ihmeen nähtyäni kuulemma päättänyt

ruveta lihakauppiaksi. Lihakauppiasta minusta ei kuitenkaan tullut.

Vaatetavaraakin oli niukanlaisesti, joten vanhimmalle lapselle tehtiin isän vanhoista sopivia ja korjattuna ne periytyivät sitten nuoremmille. Keväisenä asuna pihaleikeissä minulla oli polvihousut ja pitkät villasukat, jotka pysyivät ylhäällä sukkanauhoilla, päässä pipo tai jollekulle pieneksi käynyt baskeri. Melko pian valuuttasäännöstelyä ja maahantuontia vapautettiin, mutta kyllä appelsiini oli hapanta ja banaani kummaa mössöä. Ja outoa oli se Coca-Colakin, jota sain maistaa Olympiakesänä. Tuota kola-juomaa en ole maistanut moneen vuosikymmeneen.

Nykyisin mennään tiemmä viikonloppuisin viihtymään suuriin marketteihin, joissa ruokatarvahyllyjä on silmäkantamattomiin ja saman verran vaatetavaraa. Muutaman kerran on tuntunut, että marketista vaatetavara viedään suoraan kirpputorille avaamattomissa pakkauksissa. Minä en oikein osaa viihtyä kaupan hyllyjen välissä.

Elämä jatkui vähitellen parantuen, ainakin ai-neellisessa mielessä. Odottamatta isäni kuoli neljänkymmenen iässä, mutta elämä jatkui siitä huolimatta.

Tapasin viehkeän nuoren naisen, muutin hänen perässään Porvooseen, jossa perustimme perheen. Perheen kasvaessa päätimme rakentaa oman talon lainarahalla.

Korkoa maksettiin liki 10 %, me kyllä onnistuimme välttämään ne hurjimmat 15–18 % korot. Laina tuli maksettua reilussa kymmenessä vuodessa, tiukkaa kyllä oli. Nykyiset rakentajat, ja muut asunnon hankkijat, ottavat lainaa 30 vuodeksi olemattomalla korolla – ja järkyttyvät kun korko nousee pari prosenttia, talous ei sitä tahdo kestää. Minulla ottaa vatsanpohjasta, kun kuulen noista pitkistä laina-ajoista.

Se oli se televisiio jännä kapine. Sellainen kun tuli tupaan, niin kaikki naapurien lapsetkin tulivat katsomaan ihmeellisiä ohjelmia, musta-val-

koisia tietysti. Kanavia taisi olla vallan kaksi ja ohjelmaa vain iltaisin. Ruutukin vain vajaa 20 tuumainen.

Minulla on nykyisin kaapeli-TV, kanavia reilut 20 ja ohjelmaakin tulee kellon ympäri, värillisinä tietenkin. Eihän niitä ehdi katsomaan.

Pitipä ostaa uusi ja lähdin puotiin. Tarjosivat liki puolen seinän kokoisia kapineita, joissa on kuulemma kauheasti älyä. Kysyin myyjältä sellaista, joka liitetään sähköön ja antenniin ja heti näkyy vain hyviä ohjelmia. Ei löytynyt, minun pitäisi itse ohjelmoida. Se siitä älystä.

Puoli vuosisataa sitten auton hankinta kävi tarpeelliseksi ja hankimmekin Opel Raket-merkkisen ajoneuvon. Sen parempaa ei minulla ole ollutkaan, litranen moottori, helppo huoltaa jopa kesken matkan, kunhan mukana oli pari jakoa-vainta, rautalankaa ja kumiletkun pätkä. Koko perhe sai hyvää kyytiä. Kesät talvet ajettiin samoilla renkailla joten oppi siinä varovaiseksi. Kun renkaita ruvettiin nastoittamaan niin, peräpeiliin piti liimata varoitustarra perässä ajaville. Vuosien saatossa autoja tuli vaihdettua, joskus niitä oli jopa kaksi. Pari vuotta sitten ystävällinen katsastusmies kehotti luopumaan niistä vaikkeivat ne olleet kuin kahdenkymmen ikäisiä. Läksimme puotiin ja ostimme itselatautuvan hybridauton. Kysyin myyjältä, että onko nykyisin kuljettajallekin oma TV, kun sellainen on mittaritaulun vieressä. Ei kuulemma ollut kuljettajan viihdykkeeksi. Tutkailin sitä laitetta enkä havainnut suurta hyötyä. Luin käyttöohjekirjan ja aloin uskoa, että nykyisin henkilöautossa on todella enemmän tietokonekoodia kuin hävittä-jälentokoneessa.

Niin, se tietokone. Ensimmäinen kannettiin työmaalla eteeni 80-luvun lopulla ja kaksi miestä tarvittiin kantamaan sitä IBM:n kanuunaa. Kyllä ne siitä ajasta ovat onneksi keventyneet kovasti. Ensimmäisen kotikoneeni hankin reilun kolme vuosikymmentä sitten ja sen myötä opin uusi-maan koneen sisällä kaikenlaista. Opin myöskin asentamaan, käyttämään ja kiroamaan sekalaisia sovelluksia. Tietokoneiden kehitys on niin hui-

maa, että kahdesti vuodessa tulee markkinoille uudet mallistot ja ohjelmapäivityksiä tulee kerran tai kaksi viikossa.

Parasta antia minulle tietokoneessa ovat toimiva sähköposti ja tekstinkäsittelyohjelma sekä sukututkimusohjelma, joita käytän perinteisellä hiiressä. Niin, hyvä tulostinkin on pöydänkulmalla. On minulla tablettikin, jota hivellään yhdellä tai useammalla sormella vaan siitä en oikein pidä, ruutu kun on aina sormenjälkiä täynnä joskus jopa makkarasosia.

Se oli aikanaan se posti hyvin toimiva ja helppo tavoittaa. Taajaman joka nurkassa oli postikonttori, joka hoiti niin postitusasiat kuin pankkiasiat. Säästökirjaan kirjattiin siellä otot ja panot, panojen yhteydessä liimattiin vieläpä postimerkin kaltainenkin merkki säästökirjan sivulle. Posteljooni kantoi kahdesti päivässä joka kotiin kaiken saapuneen postin.

Toimintaa on nykyisin tehostettu, joten posti jae-taan autolla enintään neljänä päivänä. Kahdesti viikossa posteljooni tuo sentin paksuisen nipun mainoksia, joita en yhtään kaipaa. Onneksi parin metrin päässä postilaatikostani on jättepaperias-tia, joten mainoksia en joudu kantamaan tupaan asti.

Olen kuullut, että nykyisin tilataan tavaroita netin kautta ja niistä iso osa lähetetään takaisin. Luulis postin kyllästyvän samojen pakettien kul-jettamiseen ees-taas.

Puhelinkin tunnettiin vaan ei niitä joka huushol-lissa ollut. Taajamissa taisi olla ihan automaati-tikeskuksia vaan maalla ja haja-asutusalueilla toimittiin käsivälitteisillä, samoin kaukopuhelut keskusten kautta. Puhelimet olivat sellaisia lait-teita, joissa oli pitkä piuha seinään ja numero va-littiin sellaista reikäniekkaa pyörää pyörittämäl-lä. Eikä voinut kantaa taskussaan.

Monen vaiheen jälkeen tulivat kännykät, joita kuulemma pitää kanta päivät pitkät mukanaan. Ne ovat niitä älykännyköitä ja sen älyn vuoksi niitä pitää kaksin käsin hyväillä ja hipelöidä. Televisiokaupassa käydessäni kysyin kännykkää-kin, sellaista, jossa valmiusaikaa olisi 15 vuoro-kautta. Minun nykyinen kun alkaa jo oireilla 15 vuoden iässä. Ei kuulema ole.

Aikoinaan oli taajamissa monen oven pielessä emalikylytti, että se ja se lääkäri ottaa vastaan potilaita, mutta nykyisin kyltit ja lääkärit viissiini ovat vallan kadonneet. Terveystenhoito on vallan tehostunut: loppuviikosta minun kättäni operoi-daan n. puolen tunnin ajan. Olen odottanut sitä vasta puolitoista vuotta.

Nykyisen SOTE:n myötä toimintoja vain tehos-tetaan. Varmaan keskustelen tekoälyn kanssa terveydestäni kun alan vähitellen siirtyä vanhus-ten ryhmään.

*Erkki Kakkonen
Porvoo*

Kakkosen sukuyhdistys ry

Toimintakertomus vuodelta 2023

Hallituksen jäseninä ovat toimineet

puheenjohtajana Eero Kakkonen, jäseninä Eero Autere, Eila Hyvärinen, Jouni Kakkonen, Kyösti Kakkonen, Raija Vassinen ja Tea Vänskä. Hallituksen sihteerinä toimi Leena Kakkonen.

Hallitus kokoontui yhden kerran Helsingissä.

Toiminnantarkastajana

toimi Timo Kakkonen.

Varsinainen kokous

Yhdistyksen varsinainen kokous ja sukutapaaminen pidettiin 5.8.2023 Joensuussa Karjalantalolla.

Paikalla oli 26 henkilöä.

Kokouksessa käsiteltiin vuoden 2022 sääntömääräiset asiat. Tilikauden 2022 ylijäämä 609,70 päätettiin siirtää voitto/tappiotilille.

Hallituksen jäsenille myönnettiin vastuuvapaus.

Jäsenmaksuiksi 2023-2024 vahvistettiin 25 euroa/aikuisjäsen, alle 18-vuotiaat 10 euroa sekä alle 10-vuotiaat 0 euroa.

Hallituksen jäseniksi valittiin Eero Kakkonen puheenjohtajaksi, sekä jäseniksi Eila Hyvärinen, Raija Vassinen, Tea Vänskä, Eero Autere, Jouni Kakkonen ja Kyösti Kakkonen.

Toiminnantarkastajaksi valittiin Timo Kakkonen ja varatoiminnantarkastajaksi Rauno Kakkonen.

Kokouksessa päätettiin perustaa Whatsapp-ryhmä, ryhmä perustettiin elokuussa.

Sukukirja

Sukukirjaa myytiin 3 kpl.

Jäsenmäärä

Vuoden lopussa 2023 yhdistyksessä oli 138 jäsentä.

PikkuKakkonen

Sukuyhdistyksen lehti ilmestyi kaksi kertaa. Lehden päätoimittajana toimi Eero Kakkonen.

Hallitus

Kakkosten sukuyhdistys

Hallitus Eero Kakkonen, puheenjohtaja
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
puhelin 0400 679 328
eero.kakkonen@elisanet.fi

Kyösti Kakkonen
Mulonniementie 190, 80330 Reijola
kyosti.kakkonen@k2.fi

Eila Hyvärinen
Hepomäentie 10, 80140 Joensuu
puhelin 040 727 6745
hyvaeila@gmail.com

Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkäkatu 20 C 40, 20100 Turku
puhelin 040 567 0407
kakkonjo@gmail.com

Raija Vassinen
Lähdetie 1, 40530 Jyväskylä
puhelin 050 593 6220
raija.vassinen@gmail.com

Eero Autere
Aittarivi 6 as 7, 01660 Vantaa
puhelin 040 538 3158
eero.autere@elisanet.fi

Tea Vänskä
Koulukatu 45 A as 12, 80100 Joensuu
puhelin 050 495 2816
vanskatea@gmail.com

Hallituksen sihteeri ja jäsenrekisteri

Leena Kakkonen
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
puhelin 050 372 8622
leenam.kakkonen@elisanet.fi

PikkuKakkosen toimitus

Eero Kakkonen
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
eero.kakkonen@elisanet.fi

Sukututkimus

Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkäkatu 20 C 40, 20100 Turku
jouni.ju.kakkonen@luukku.com

Sukuyhdistyksen jäsenmaksut

Aikuisjäsen 25 eur/v
lapsi (alle 18 v.) 10 eur/v
Pankkitili Nordea FI5610403500363472